

[Arne Melchior]

Er der i kontrakten med køber givet et løfte om, at kontrakten ikke måtte vises til Finansudvalget, og finder finansministeren det egentlig rimeligt? Burde han ikke have undgået en sådan klausul, hvis den overhovedet findes?

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Der er to essentielle ting i denne sag. Den ene er, at efter loven skal Finansudvalget godkende salget. Hvad skal Finansudvalget ellers med sagen? Men Finansudvalget kunne ikke få og har til dato ikke kunnet få de oplysninger, som er nødvendige for, at man kan foretage en bedømmelse af indholdet af salget. Vi har ikke fået dem. Hvordan kan et folkevalgt udvalg så udføre sit arbejde forsvarligt? Det er det ene centrale punkt.

Det andet, som jeg bragte frem i tilslutning til det, hr. Erling Olsen sagde, er: Er det rimeligt i en sag, der godt kan vente en ekstra dag, at insistere på, at Finansudvalgets medlemmer, uanset hvor umuligt det var for dem, skulle komme til et møde med ganske få timers varsel? Jeg ved godt, at der var noget med børsen – man siger, at man suspenderede nogle aktier osv., men det var dog en lørdag-søndag, der stundede til, og der var ingen saglig begrundelse for det.

Det er de to essentielle spørgsmål. Det er især de ting, der er vore kritikpunkter.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Når hr. Svend Erik Hovmand som Finansudvalgets formand står heroppe og siger, at der ikke var mere at tale om, og at vi havde fået svar på alle vores spørgsmål, at alle papirer var fremlagt osv. osv., så vil jeg godt sige, at det må være en sandhed med en vis moderation. Det er rigtigt, at der ikke var mere at spørge om, for det var fuldkommen umuligt at få noget svar, men den sag har ikke fået den demokratiske behandling, som sager plejer at få i Finansudvalget, og som alle sager, jeg har været med til at behandle i Finansudvalget hidtil, har fået.

Det er fuldkommen urimeligt, at Finansudvalget ikke fik mulighed for at se de kontrakter. Man må have erfaring for, at når man har sagt til Finansudvalget, at en sag er fortrolig, så bliver den behandlet fortroligt. Men Finansudvalget havde krav på at vide, dels hvad der stod i

den kontrakt, som ministeren havde underskrevet, dels hvordan de andre tilbud, der var givet, så ud.

Man kan ikke undgå at få en fornemmelse af, at der er et eller andet fordækt i denne sag, og det mener jeg ikke finansministeren kan være tjent med at man går og tænker her i Folketinget og uden for Folketinget. Derfor vil jeg tage afstand fra, at vi skulle have givet den sag en demokratisk behandling. Det har vi ikke; vi har givet den den behandling, den kunne få, og den var mere end nødtørftig.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes ikke, det er særlig rigtigt at behandle sagens substans her i forbindelse med en åbningsdebat, men hr. Arne Melchior stiller mig et konkret spørgsmål for så vidt angår skattemæssige underskud.

Det er rigtigt, at der er tale om visse begrænsede skattemæssige underskud, som ville kunne være anvendt af Statsanstalten Holding A/S, hvis det var blevet videreført som et selvstændigt selskab, men som også har en værdi i en ny koncern, sådan som det så ofte er, når man handler. Prisen var formodentlig også højere end den pris, de fleste havde spekuleret på ville komme ud af handelen, bl.a. fordi der var en sådan værdi i selskabet i forhold til en ny koncern.

Når kontrakten var fortrolig i forhold til Finansudvalgets medlemmer, er det, fordi der var en klausul herom i kontrakten, og det var, fordi der i loven om Statsanstalten stod, at godkendelsen skulle ske under fortrolig karakter, og det var, fordi der i kontrakten er elementer, som Statsanstaltens og den nye ejers konkurrenter med stor interesse ville kigge på. Så der er altså et forretningsmæssigt hensyn at varetage.

Men jeg vil gerne give den oplysning – for man må jo godt sige, hvad man selv har sagt i et udvalg – at i det afsluttende samråd sagde jeg til Finansudvalgets medlemmer: Jeg kan selvfølgelig ikke selv hæve fortroligheden, når der er aftalt fortrolighed med en sælger, men jeg er indstillet på efterfølgende i givet fald at tage en forhandling med den nye køber med henblik på at drøfte, hvilke af de oplysninger, Finansudvalget gerne vil have, køber vil give tilsagn om at offentliggøre.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne oplysning til Finansudvalget om muligheden